DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE

Nr 3. Kraków, dnia 6 marca 1933 r. Rok I.

TREŚĆ:

POCZTA.

23.

Doręczenie pism sądowych w postępowaniu cywilnem i karnem.

Odnośnie do rozporządzenia o doręczaniu pism sądowych w postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 26 z 1932. r.) Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 22. lutego 1933. r. Nr. P. W. 104/8 oznajmiło co następuje:

1) Począwszy od dnia 1. stycznia 1933. r. pisma sądowe w postępowaniu cywilnem i karnem winny być wysyłane na całym obszarze Państwa bądź jako zwykłe przesyłki listowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru, bądź też jako polecone przesyłki listowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru.

2) Pisma sądowe wysyłane pocztą w postępowaniu cywilnem i karnem, podlegają taryfowym opłatom pocztowym z wyjątkiem zamiejscowych pism w postępowaniu karnem, które są zwolnione od opłat pocztowych.

3) Opłaty pocztowe za pisma sądowe w postępowaniu cywilnem i karnem, podlegające tym opłatom, wynoszą:

a) za zwykłe przesyłki listowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru 35 gr.
b) za polecone przesyłki listowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru 60 gr.

Opłaty powyższe są kredytowane i nie mogą być przerzucane na adresatów.

4) Jeżeli pewne sądy nadają jeszcze swe pisma w postępowaniu cywilnem lub karnem na podstawie przepisów, obowiązujących przed wejściem w życie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów z dnia 29 grudnia 1932 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 26 poz. 180), a więc, czy to jako listy za specjalnemi poświadczeniami odbioru, czy też jako listy za dowodem doręczenia, to urzędy (agencje) pocztowe nie mogą odmawiać przyjęcia ta-

kich przesyłek listowych, a przy ich nadawaniu i doręczaniu winny stosować odpowiednie dotychczasowe przepisy. Co do opłat należy w tym wypadku listy zwykłe za dowodem doręczenia traktować na równi z listami zwykłemi za zwrotnem poświadczeniem odbioru.

5) Zakredytowane opłaty pocztowe za pisma sądowe w postępowaniu karnem będą Ministerstwu Poczt i Telegrafów uiszczane bezpośrednio przez Ministerstwo Sprawiedliwości, natomiast opłaty za pisma w postępowaniu cywilnem będą sądy okręgowe obliczać w sposób dotychczasowy i wpłacać właściwym Dyrekcjom Poczt i Telegrafów.

6) Do wszelkich innych sądowych, urzędowych przesyłek listowych stosować należy odpowiednie, ogólnie obowiązujące, przepisy pocztowe, a w szczególności postanowienia artykułu 23 pkt. 1 b) i pkt. 2) ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie.

W wypadkach przerzucenia opłaty pocztowej za takie przesyłki listowe na adresatów, należy od nich pobrać pojedynczą normalną pocztową opłatę taryfową, ustanowioną dla danego rodzaju przesyłek listowych.

Nr. PP. 12/75. z dnia 28. lutego 1933 r.

24.

Obowiązek podawania przyczyny niezarachowania opłat za doręczone przekazy w księgach wypłaconych przekazów.

W myśl §. 4. przepisów rachunkowo-kasowych Dział X. Rachunkowy, tom 3. Część III. (X. R. 3.), sprawdza Izba Kontroli Raruchnk. w Bydgoszczy na podstawie ksiąg wypłaconych przekazów, pobrane przez urzędy i agencje pocztowe opłaty za doręczenie przekazów. W związku z tem przypomina się urzędom i agencjom pocztowym rozporządzenie b. Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów Nr. 3852/V. z dnia 20. VIII. 1926 r. (Dz. Urz. Nr. 32. z 1926 r. poz. 82), o obowiązku podania przyczyny nie zarachowania opłat za doręczone przekazy w księgach wypłaconych przekazów (rubryka „Uwaga") przez uwidocznienie w tychże odpowiednich adnotacyj, a mianowicie:

a) przy przekazach zamiejscowego okręgu doręczeń — (awiz),
b) urzędowych (urz.),
c) posiadaczy skrytek pocztowych (skr. Nr.),
d) poste - restante (poste - restante),
e) telegraficznych (telegr.),
f) emerytalnych (emer.),

analogicznie, jakto wpisują na samych przekazach.

Za ścisłe przestrzeganie niniejszego zarządzenia czyni się osobiście odpowiedzialnymi P. P. Naczelników i Kierowników Urzędów (Agencyj) poczt.

Nr. PK. 55. z dnia 18. lutego 1933 r.

25.

Niedostateczne opakowanie listów i próbek towarów, wysyłanych zagranice.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Strasburgu donosi, że do urzędu wymiany w Strasburgu nadchodzą odsyłki z Polski, zawierające listy i próbki towarów przeznaczone przeważnie dla studjujących we Francji, a zawierające świeże masło i inne podobne produkty, które wskutek niedostatecznego opakowania topią się w czasie przewozu i zabrudzają korespondencję listową. Wysyłane w tej sprawie przez urząd wymiany w Strasburgu pisma nie wpłynęły na polepszenie stosunków, a wedle twierdzenia Dyrekcji w Strasburgu, wypadki uszkodzenia innych przesyłek powodowane niewłaściwem opakowaniem tłuszczów zdarzają się obecnie nawet częściej.

Celem uniknięcia tego rodzaju zażaleń, poleca się Urzędom i Agencjom pocztowym przestrzegać ściśle postanowień, zawartych w tomie II. P. 5. (Przepisy ruchu do ordynacji pocztowej — Przesyłki listowe) §. 6. pkt. 4. strona 27—28., a dotyczących opakowania przedmiotów, warunkowo dopuszczonych do przewozu drogą pocztową w przesyłkach listowych.

Nr. PP. 50/72. z dnia 18. lutego 1933 r.

26.

Przesyłanie przedmiotów niedozwolonych w paczkach żywnościowych.

Stwierdzono, że w wielu paczkach żywnościowych przesyłają nadawcy zamiast artykułów spożywczych, książki, obuwie, łyżwy i t. p. przedmioty, których obecność w paczce da się bardzo łatwo wyczuć przez zewnętrzne opakowanie paczki, nawet bez potrzeby otwierania takich przesyłek.

Z uwagi, że podobne wypadki zaczynają przybierać masowy charakter i powodują duże straty dla Przedsiębiorstwa Państwow. „Polska Poczta Telegraf i Telefon", poleca się P. P. Naczelnikom i Kierownikom Urzędów i Agencyj pocztowych przypomnieć podwładnemu personelowi przepisy wykonawcze do §. 29. rozp. Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 14. VII. 1932 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 15. z 1932 r.) o paczkach żywnościowych.

Nr. PP. 30/54. z dnia 20. lutego 1933 r.

27.

Usterki w formowaniu nadmiarów kasowych.

Kasy P. K. O. tak w Centrali, jakoteż w Oddziałach prowincjonalnych przy przeliczaniu bilonu

podejmowanego z Banku Polskiego, lub z jego Oddziałów w woreczkach, formowanych przez Urzędy pocztowe, stwierdzają różne niedokładności i tak: w niektórych woreczkach ujawniono brak kilku sztuk monet, w innych zamiast monet gatunku, określonego na chorągiewce, znaleziono monety o mniejszej wartości, monety stare, i t. p., a często ujawnia się też falsyfikaty.

Wszystkie te usterki powodują manca w kasach P. K. O., a o ile dostają się nieodplombowane w P. K. O. — do rąk klientów, wywołują liczne reklamacje, podrywając zaufanie do Instytucji naszej, a temsamem i do Kas państwowych, co wielce szkodzi interesom Skarbu Państwa.

Przypomina się przeto Urzędom i Agencjom pocztowym przepisy zawarte w Zbiorze przepisów rachunkowo - kasowych dla Urzędów pocztowych (X. R. 1.) Część I. §. 24. Nadmienia się przytem, że w wypadku ujawnienia w przyszłości podobnej usterki, Dyrekcja pociągnie winnych do surowej odpowiedzialności służbowej, niezależnie od odpowiedzialności materjalnej.

Nr. PK. 13/9. z dnia 27. lutego 1933 r.

28.

Wypłaty z książeczek oszczędnościowych P. K. O.

Zdarzają się coraz częściej wypadki, iż pracownicy poczt. przy uskutecznianiu wypłat z książeczek oszczędnościowych P. K. O. uznają za ludzi „osobiście im znanych“ osoby, które znają jedynie z widzenia, skutkiem dość częstego załatwiania przez nich spraw w danym Urzędzie pocztowym. W następstwie tego nie legitymują pracownicy pocztowi tych osób, przy pobieraniu przez nie gotówki z książeczek oszczędnościowych P. K. O., ani nie odnotowują na odwrotnej stronie „dowodów wypowiedzeń“ znamion ich legitymacyj.

Ten stan rzeczy, sprzeczny zresztą z „Instrukcją o obrocie oszczędnościowym i czekowym P. K. O. dla Urzędów poczt.“ ułatwia w dużym stopniu nadużycia zawodowym fałszerzom książeczek wkładkowych P. K. O., utrudnia wielce ich ujęcie, a pracowników pocztowych naraża na ponoszenie odpowiedzialności służbowej i materjalej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, przypomina się Urzędom i Agencjom pocztowym konieczność ścisłego przestrzegania przepisów rzeczonej „Instrukcji“, a w szczególności Rozdziału II. A. p. 2., oraz Rozdz. XV. p. 2.

Pracownicy pocztowi, dokonujący wypłat z książeczek oszczędn. P. K. O., będą pociągani bezwzględnie do odpowiedzalności służbowej i materjalnej w razie zaniechania zastosowania się do przytoczonych przepisów

Nr. PK. 30. z dnia 1. marca 1933 r.

29.

Artykuły spożywcze do osobistego użytku, których nie wolno wysyłać do Z. S. R. R. w paczkach pocztowych bez pozwolenia.

Zarządzenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 31. grudnia 1931 r. Nr. 8379/IX. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 1. z 1932 r. poz. 2.) normuje, że paczki pocztowe do Związku Socjalistycznych Republik Rad nie mogą przekraczać wagi 10 kg. i dzielą się na paczki:

a) handlowe, dopuszczone do wwozu tylko na podstawie pozwolenia Ludowego Komisarjatu Handlu,

b) do użytku osobistego, dopuszczone do wwozu bez pozwolenia (licencji).

W związku z tem, został ogłoszony równocześnie w wspomnianym Dzienniku Urzędowym nowy spis przedmiotów, które wolno przywozić do Z. S. R. R. bez pozwolenia, jako paczki do użytku osobistego, oraz polecono udzielanie publiczności koniecznych pouczeń i informacji w tej sprawie, celem uchronienia publiczności przed możliwemi stratami.

Niezależnie od powyższego, okólnikiem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 23. marca 1932 r. Nr.PZ. 120/33. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 6. z 1932 r. str. 134.), wyjaśniono, że słowa: „mięso i ekstrakt mięsny“ w spisie przedmiotów, które wolno przywozić do Z. S. R. R. bez pozwolenia, nie oznaczają kiełbasy, słoniny wędzonej, szynki, smalcu i tłuszczu, oraz pod słowem „lekarza“ należy rozumieć lekarza sowieckiego.

Ponadto Ministerstwo w okólniku tym przypomniało obowiązek zwracania nadawcom uwagi na powyższe zakazy i udzielania im koniecznych pouczeń.

Wbrew tym zarządzeniom Ministerstwa personel pocztowy nie udziela nadawcom koniecznych pouczeń, ani też nie informuje ich o istniejących zakazach wwozu do Z. S. R. R.

Wskutek tego publiczność wysyła do Z. S. R. R. w paczkach pocztowych środki spożywcze, których wwóz bez pozwolenia jest zakazany.

Paczki takie wracają ze Z. S. R. R., jako zabronione do wwozu.

W takich wypadkach nadawca bywa narażony na ponoszenie kosztów wysyłki i zwrotu paczki do miejsca nadania.

Zasadniczo personel nie zwraca publiczności uwagi na to, że spis przedmiotów, które wolno było przywozić do Z. S. R. R. bez pozwolenia, ogłoszony w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 12. z 1931 r. str. 301—303, został zmieniony i obecnie obowiązuje wyłącznie spis, ogłoszony w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 1. z 1932 r. poz. 3.

Różnica pomiędzy starym, a obowiązującym spisem przedmiotów, które wolno przywozić do Z. S. R. R. bez pozwolenia. jest ta, że nowy spis nie przewiduje już następujących środków spożywczych, jako wolnych do przywozu do Z. S. R. R.: cukru, herbaty, krup wszelkiego rodzaju, mąki, mac,

mlecznych wytworów, masła, mydła, olejów tłustych, ryżu, sago, wyrobów cukrowych, kiełbasy, słoniny, szynki, smalcu i tłuszczu.

Z tego wynika, że obecnie najwłaściwsze środki spożywcze nie są dozwolone do przywozu do Z. S. R. R. bez pozwolenia i jeżeli personel pocztowy nie zwraca na to uwagi nadawcom, naraża ich na zbędne wydatki wysłania i zwrotu paczek, które powracają ze Z. S. R. R., jako niedopuszczone do wwozu.

Zauważa się przytem, że zakazane do przywozu do Z .S. R. R. środki spożywcze bez pozwolenia mogą być wysyłane pocztą za pośrednictwem koncesjonowanych Biur, za które Biura takie zgóry uiszczają cło Przedstawicielstwu Ludowego Komisarjatu Handlu w Warszawie. Np. Biuro Posyłek w Warszawie, ulica Nowogrodzka Nr. 36.

Przypominając zatem Urzędom i Agencjom pocztowym wyżej wspomniane zarządzenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów zaznacza się, że za nieinformowanie nadawców o wymogach i zakazie w wysyłaniu artykułów spożywczych w paczkach pocztowych do Z. S. R. R. Dyrekcja odtąd winnych będzie pociągać do materjalnej odpowiedzialności.

Nr. PP. 33/11. z dnia 28 lutego 1933 r.

30.

Zajmowanie przesyłek pocztowych przez komorników sądowych przed wydaniem adresatom.

Zdarzają się wypadki, że komornicy sądowi dokonywują zajęcia przesyłek pocztowych w Urzędach pocztowych przed wydaniem tychże adresatom. Zwraca się przeto uwagę Urzędom i Agencjom pocztowym, że przesyłki pocztowe nie podlegają zajęciu sądowemu przed wydaniem ich adresatom, względnie nadawcom, a to w myśl art. 16. ustawy „O poczcie, telegrafie i telefonie“, z dnia 3. czerwca 1924 r., ogłoszonej w jednolitym tekście w Dz. Ustaw R. P. Nr. 12. z dnia 14. lutego 1931 r. poz. 57. i w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 4. z 1931 r. art. 16.

Gdyby zatem podobny wypadek w Urzędzie zaszedł, należy zwrócić komornikowi sądowemu uwagę na wyżej cytowaną Ustawę.

Nr. PK. 55 z dnia 18. lutego 1933 r.

31.

Umieszczanie reklam na przesyłkach pocztowych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 14. lutego 1933 r. Nr. PW. 940/239/32 r. wyjaśniło, iż pod pojęciem notatek, umieszczanych przez nadawcę na przesyłkach listowych i na paczkach, dozwolonych w myśl §. 63. ordynacji pocztowej (II. P. 3.), oraz §. 5 p. 13. przepisów ruchu do ordynacji pocztowej (II. P. 5.), należy rozumieć i reklamy drukowane, o ile one nie uwłaczają czci, nie są nieprzyzwoite, nieobyczajne, uniżające czci osobistej, uczuciom narodowym, religijnym, lub są ze względu na niebezpieczeństwo publiczne niedozwolone (§. 6. p. 1. c.) przepisów ruchu do ordynacji pocztowej (II. P. 5.).

Notatki lub reklamy mogą być umieszczane zwłaszcza na nieadresowej stronie koperty, a na kartkach pocztowych na lewej stronie kartki, przeznaczonej na korespondencję nie tylko w obrocie wewnętrznym, lecz i w obrocie zagranicznym, ponieważ przepisy konwencyjne nie zawierają zakazu umieszczania reklam na nieadresowej stronie kopert listów, a §. 2. rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21. III. 1931 r. w sprawie ordynacji pocztowej (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 10. z 1931 r. poz. 64.) zawiera postanowienia, że przepisy ordynacji pocztowej obowiązują także w obrocie zagranicznym, o ile na podstawie konwencji i umów z poszczególnemi krajami nie wydano odmiennych postanowień

Dlatego przepisy, zawarte w §. 63. ordynacji pocztowej mają zastosowanie w obrocie zagranicznym.

Nr. PP. 11/23. z dnia 20. lutego 1933 r.

32.

Zwrotne poświadczenia odbioru.

W przepisach ruchu do ordynacji pocztowej — część ogólna (II. P. 4.) w §. 49. pkt. 3. ustęp 1., zamieszczone jest postanowienie, że Władze i Urzędy, zwolnione od opłat pocztowych posługują się przy wysyłaniu przesyłek listowych za zwrotnem poświadczeniem odbioru, własnemi zwrotnemi poświadczeniami odbioru, które dołączają do przesyłek.

Zdarzają się jednak wypadki, że Władze i Urzędy państwowe (wojskowe) domagają się od Urzędów pocztowych bezpłatnego dostarczania im formularzy zwrotnego poświadczenia odbioru.

Uwzględniając trudności, na jakie natrafiałyby poszczególne urzędy państwowe (wojskowe), w razie odmowy wydania im powyższego formularza przez Urzędy pocztowe i konieczności przygotowania tych druków własnym nakładem, Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 28-go stycznia 1933 r. Nr. Ag. 5901. wyjaśniło, iż Władzom i urzędom, zwolnionym od opłat pocztowych można wydawać formularze, zwrotnego poświadczenia odbioru (druk Nr. 24.), lecz jedynie za zwrotem kosztów własnych, które wynoszą obecnie zł. 6: — (sześć) za 1.000 (tysiąc) egzemplarzy.

Nr. PP. 12/38. z dnia 28. lutego 1933 r.

33.

Doręczanie przekazów czekowych P. K. O.

Niektóre przekazy czekowe P. K. O., zaopatrzone są różnemi klauzulami n. p. „można wypłacić, tylko za potwierdzeniem Urzędu parafialnego, że oznaczeni małoletni żyją“, „że adresatka ponownie zamąż nie wyszła“, i t. d.

Doręczanie takich przekazów czekowych w Urzędach pocztowych, w których zaprowadzone jest doręczanie przekazów pocztowych i P. K. O. z pieniądzmi odbiorcom do domu, odbywa się różnie.

Celem ujednostajnienia manipulacji z temi przekazami w urzędach pocztowych Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 31 stycznia 1933 r. Nr. PW. 120/4 wyjaśniło co następuje:

Wszystkie przekazy czekowe P. K. O., nadchodzące do Urzędów pocztowych, w których zaprowadzono doręczanie przekazów z pieniędzmi do domu, zgodnie z postanowieniami zawartemi w rozdziale IV. pkt. 6., strona 53. Instrukcji o obrocie oszczędnościowym i czekowym dla urzędów pocztowych, jako zbiornic P. K. O. z roku 1928, winny być bezwzględnie doręczane odbiorcom z pieniędzmi do domu i pobierana opłata za doręczenie.

Przy doręczaniu przekazu czekowego P. K. O., opatrzonego specjalnem zastrzeżeniem wypłaty, odbiorca obowiązany jest dostarczyć odnośne poświadczenie, stanowiące warunek wypłaty przekazu.

Jeżeli odbiorca przy pierwszem doręczeniu nie może przy wypłacie przekazu czekowego P. K. O. dostarczyć listonoszowi żądanego poświadczenia, to zgodnie z postanowieniami, zawartemi w §. 251. ordynacji pocztowej (II. P. 3.) przekaz czekowy należy doręczyć powtórnie, jeżeli można przypuszczać, że kwota przekazowa będzie mogła być doręczona, w przeciwnym razie przekaz wraz z gotówką listonosz winien złożyć w urzędzie pocztowym, który postępuje w myśl powołanego wyżej punktu 6. Instrukcji o obrocie oszczędnościowym i czekowym P. K. O., pobierając przy wypłacie opłatę za doręczenie. (§. 304. ordynacji pocztowej (II. P. 3.).

Dostarczenie odnośnego poświadczenia, będącego podstawą do podjęcia kwoty z przekazu czekowego, opatrzonego zastrzeżeniem wypłaty należy do obowiązków odbiorcy i może być złożony na oddzielnej kartce papieru, punkt bowiem 12. rozdziału IV. str. 55., wymienionej wyżej instrukcji nie zawiera kategorycznego postanowienia, że poświadczenie to musi być zamieszczone na przekazie.

Nr. PP. 12/43. z dnia 2. marca 1933 r.

34.

Nadawanie i doręczanie pism niektórych towarzystw kredytowych ziemskich i miejskich, oraz Banków Hipotecznych przy przeprowadzaniu egzekucji z nieruchomości.

Reskryptem z dnia 28. stycznia 1933 r. Nr. PW. 104/2/33. oznajmiło Ministerstwo Poczt i Telegrafów, że w myśl art. 1. i 4. ustęp 2., rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27. października 1932 r. o uprawnieniach niektórych towarzystw kredytowych ziemskich i miejskich, oraz banków hipotecznych przy przeprowadzaniu egzekucji z nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr. 94. poz. 812) uprawnionemi do prowadzenia egzekucji z nieruchomości są towarzystwa kredytowe ziemskie i miejskie, oraz banki hipoteczne w okręgach sądów apelacyjnych, w Toruniu, Poznaniu, Katowicach, Lwowie i Krakowie i przy wysyłaniu oraz doręczaniu przez pocztę korespondencji, wysyłanej przez te instytucje należy stosować analogicznie przepisy o doręczaniu pism sądowych.

Zaznacza się, że przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów z dnia 29. grudnia 1932 r. o doręczaniu pism sądowych przez pocztę (Dz. U. R. P. Nr. 118. poz. 973) ogłoszone w Dz. Urz. Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. 26. z roku 1932. poz. 180., będą przy nadawaniu i doręczaniu pism instytucyj kredytu długoterminowego miały zastosowanie z pewnemi zmianami, wynikającemi z charakteru i nazwy tych instytucyj, a w szczególności.

1) Pisma instytucyj kredytu długoterminowego, wysyłane bądź jako zwykłe przesyłki listowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru, bądź też jako polecone przesyłki listowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru, podlegają przy nadaniu taryfowym opłatom pocztowym. Opłata ta składa się:

A) przy listach zwykłych z normalnej taryfowej opłaty,

a) za list zwykły — zależnie od jego wagi i miejsca przeznaczenia (listy miejscowe, lub zamiejscowe),

B) za zwrotne poświadczenie odbioru,

b) przy listach poleconych za zwrotnem poświadczeniem odbioru z opłaty, jak w poz. a), a nadto z opłaty za polecenie.

2) Na zewnętrznej stronie przesyłki należy oprócz dokładnego adresu podać nazwę wysyłającej instytucji i sygnaturę sprawy, a nadto umieścić u dołu napis: „Polecone za zwrotnem poświadczeniem odbioru“ jeżeli pismo jest wysyłane, jako list polecony lub też tylko „Za zwrotnem poświadczeniem odbioru“, jeżeli pismo wysyłane jest, jako list zwykły.

Jeżeli przesyłka zawiera wezwanie na termin, należy na jej zewnętrznej stronie umieścić wyrazy: „Termin dnia.........“.

3) Wyrazy „sąd“ w różnych przypadkach, oraz „sądowe“ użyte w powołanem wyżej rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości o doręczaniu pism sądowych, należy zastąpić — zależnie od przypadku — wyrazem: „instytucja kredytu długoterminowego“, lub nazwą, wysyłającej instytucji.

Do powyższego zarządzenia należy się ściśle stosować.

Nr. PP. 12/61. z dnia 3. marca 1933 r.

TELEGRAF I TELEFON

35.

Usterki w zaliczaniu i pobieraniu kar za zwłokę przy ściąganiu zaległych opłat radjofonicznych.

Kontrola Urzędów i Agencyj wykazała, że wiele Urzędów i Agencyj nie pobiera od dłużników kar za zwłokę od zaległego abonamentu radjofonicznego, wynoszących obecnie 1½% miesięcznie, mimo postanowień z dnia 22. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36., poz. 342.), oraz mimo wyjaśnienia tutejszej Dyrekcji z dnia 24. VIII. 1932 r., ogłoszonego okólnikiem Nr. 412. L. TE. 512/542/32.

Celem uniknięcia na przyszłość podobnych usterek, poleca się Urzędom ściągać bezwzględnie wspomniane należne odsetki zwłoki w wysokości 1½% miesięcznie.

Odsetki te należy zaliczać na przychód do §. 7. pkt. 4.

W razie stwierdzenia, że tych odsetek zwłoki nie pobrano i nie zaliczono w sposób przepisany, zostanie ujawniona, niepobrana i niezaliczona z powyższego tytułu kwota, bezwzględnie ściągnięta od winnego funkcjonarjusza.

Nr. TE. 512/52. z dnia 28. lutego 1933 r.

36.

Telegramy „LUX“.

Celem ustalenia w okręgu tutejszej Dyrekcji jednolitej normy przy wypełnianiu rubryk ozbobnych blankietów telegramów „LUX“ zarządza się, że pisać należy:

1) w rubryce „przyjęto“: datę i godzinę przyjęcia telegramu,
2) w rubryce „przewód“: Nr. przewodu, na którym przyjęto telegram,
3) w rubryce „urząd“: miejsce nadania telegramu,
4) w rubryce „Uwagi“: np. przyczyna ewentualnego opóźnienia, i t. p.

Nr. TE. 261. z dnia 1. marca 1933 r.

37.

Zepsucia na linjach telefonicznych.

Zdarzają się skargi osób, korzystających z komunikacji telefonicznej międzymiastowej, że przerwy w rozmowach, spowodowane zepsuciami na linji, zaliczane są do czasu właściwej rozmowy.

W związku z tem przypomina się Urzędom, że w wypadku, gdy telefonistka stwierdzi niedostateczny stan przewodu, na którym ma uskutecznić połączenie międzymiastowe, należy uprzedzić o tem abonenta i kontrolować w trakcie rozmowy, czy porozumiewanie się ma miejsce i z jakiemi przerwami. Czas, w którym rozmowa nie była możliwa, należy odliczać od całkowitego czasu trwania połączenia. W wypadku zaś, gdy rozmowa miałaby być b. utrudniona, należy z góry abonenta zapytać, czy w takich warunkach życzy sobie przeprowadzić rozmowę, bądź nawet odmówić mu połączenia.

Powyższe wyjaśnienie należy uważać, jako interpretację ustępu 2-go §-fu 66. taryfy telefonicznej.

Nr. TE. 332. z dnia 20. lutego 1933 r.

38.

Sposób postępowania z odpisami kartek zgłoszeniowych na rozmowy telefoniczne, przeprowadzane w rozmównicy.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządzeniem z dnia 2. stycznia br. Nr. TE. 2200., wyjaśnia, że przesyłanie przez Urzędy pocztowe o jednej sile i Agencje odpisów kartek zgłoszeniowych na rozmowy telefoniczne międzymiastowe, przeprowadzone z rozmównicy do Wydziału Rachunkowego Dyrekcji jest obecnie, po wprowadzeniu decentralizacji kontroli zbyteczne, gdyż Wydział Rachunkowy jest obowiązany sprawdzić tylko końcową ogólną sumę miesięczną dziennika kasowego z sumą, zaliczoną w ogólnym rachunku miesięcznym za rozmowy telefoniczne, przeprowadzone w rozmównicy i następnie dziennik ten przesłać urzędowi kontrolnemu do szczegółowej kontroli, którą winien urząd ten dokonać, na podstawie odpisów kartek zgłoszeniowych, przesłanych mu przed urząd kontrolowany.

Samo przez się zrozumiałem jest, że pozostałe urzędy o dwóch, lub więcej siłach urzędniczych, nie powinny również do dziennika kasowego dołączać odpisów kartek za rozmowy, przeprowadzone z rozmówicy, ponieważ opłaty za te rozmowy podlegają tylko kontroli wewnętrznej w samym urzędzie.

Sprzeczność między §. 67. punktem d. przepisów o pobieraniu i zarachowywaniu taryfowych należności telefonicznych, a §. 3. poz. 33. pktem 1. przepisów rachunkowo - kasowych (X. R. 3.) powstała z tego powodu, że pierwsze zostały wydane wcześniej, zanim została wprowadzona w życie zasada decentralizacji kontroli opłat telefonicznych, natomiast drugie dostosowane zostały już do zdecetralizowanej kontroli.

W związku z tem w najbliższym czasie przepisy o pobieraniu i zarachowywaniu zostaną znowelizowane.

Do powyższego należy się ściśle stosować.
Nr. TE. 2242. z dnia 1. marca 1933 r.

39.

Wyjaśnienie w sprawie pobierania opłat za dodatkowe świadczenia.

Zarządzeniem z dnia 8. lutego br. Nr. TE. 2110. Ministerstwo Poczt i Telegrafów wyjaśnia, że na dodatkowe świadczenia, jak uprzedzenie, przesłanie wezwania do rozmównicy, wyszukanie Nr. telefonu przy rozmowach na terenie jednego i tego samego powiatu, oraz warszawskiej sieci podmiejskiej, należy pobierać jedną piątą części stawek, przewidzianych dla tych rozmów, w godzinach silnego ruchu.

Do zarządzenia tego należy się ściśle stosować.

Nr. TE. 322. z dnia 20. lutego 1933 r.

ADMINISTRACJA.

40.

Wyliczanie się z ryczałtu na utrzymanie czystości.

Przy sprawdzaniu spisu wydatków na utrzymanie czystości za rok budżetowy 1931/1932 stwierdzono, iż wielu Naczelników (Kierowników) Urzędów, oraz administratorów realności pocztowych, nie zaznajomiło się należycie z obowiązującemi przepisami w sprawie utrzymania czystości w budynkach i pomieszczeniach pocztowych, względnie do powyższych przepisów nie stosuje się ściśle.

Nie wiedzą zwłaszcza Naczelnicy (Kierownicy) Urzędów, oraz administratorzy. jakiego rodzaju wydatki można pokrywać z ryczałtu na czystość że na każdy wydatek z powyższego tytułu należy mieć pokwitowanie, że wydatki należy wciągać do spisu wydatków na utrzymanie czystości oraz jak spis ten należy prowadzić a w końcu, że osoby zatrudniane przez Naczelników (Kierowników) Urzędów, względnie administratorów realności w charakterze sprzątaczek, należy zgłaszać w instytucjach ubezpieczeń społecznych.

Celem uniknięcia powyższych nieprawidłości, przypomina się ponownie co następuje:

I. RYCZAŁT na utrzymanie czystości:

W myśl przepisów o zarachowaniu wpływów i wydatków budżetowych (X. R. 6.), wyliczających na str. 56. i 74. rodzaj wydatków z §. 5. poz. 2., oraz w myśl §§-fów 76. p. 2, 78, 79, i 143. przepisów o zarządzie nieruchomościami, wydatkowanemi na cele poczty, telegrafu i telefonu (III. B. 3) — ryczałt na utrzymanie czystości służy tylko na pokrycie wydatków osobowych i rzeczowych, związanych z utrzzymaniem czystości w pomieszczeniach pocztowych, wagonach i przedziałach pocztowych, pokojach wypoczynkowych i gościnnych, oraz kwaterach ambulansowych.

Do wydatków **osobowych** zaliczyć można tylko:

a) **wynagrodzenie sprzątaczki** za robociznę. Do obowiązków sprzątaczki należy mycie schodów, posadzek, podłóg, okien, szyb, drzwi, korytarzy, ustępów, spluwaczek, zamiatanie podłóg, froterowanie, ścieranie kurzu z inwentarza biurowego i t. p. czynności, związane z utrzymaniem czystości.

b) **wydatki** za pranie ręczników, ścierek, oraz pościeli z pokoi wypoczynkowych, gościnnych i kwater ambulansowych, którą to czynność można również powierzyć sprzątaczce,

c) **opłaty ubezpieczeniowe** za sprzątaczki (a to do Kasy Chorych w myśl okólnika Nr. 57. z 4. II. 1929 r. i Nr. 549. z 22. XI. 1932 r., oraz Funduszu Bezrobocia w myśl okólnika Nr. 577 z 13. XII. 1932 roku) w wysokości przypadającej na pracodawcę.

Do wydatków **rzeczowych** zaliczyć można natomiast tylko należność za kupno przyborów i materjałów potrzebnych do wykonywania czynności wyżej pod a) wymienionych, a więc zakupno mioteł, szczotek, ścierek, mydła, sody, oliwy, wosku, pasty, sidolu, i t. p., natomiast nie można zaliczyć tu wydatków na kupno przedmiotów takich, jak wiadra na węgiel, spluwaczek, wydatków na malowanie, wzgl. lakierowanie ścian, drzwi, stołów, i t. p., na naprawę zamków, na kupno obrazów, ram i t. p.

II. Rachunki, względnie pokwitowania.

Każdy wydatek dokonany z ryczałtu na czystość należy udokumentować pokwitowaniami, wzgl. rachunkami, a więc nie tylko wydatki rzeczowe, lecz również wydatki osobowe.

W rachunku, względnie kwicie za zakupione przybory, względnie materjały do utrzymania czystości ma być podana nie tylko nazwa zakupionych materjałów, oraz ogólna za nie należytość lecz także ich ilość, oraz cena jednostkowa za każdy poszczególny materjał. Kwity, względnie rachunki te mają być pozatem zaopatrzone wymaganemi klauzulami, t. j. klauzulą Naczelnika (Kierownika) Urzędu, wzgl. administratora realności, stwierdzającą odebranie odnośnych materjałów w należytym stanie i ilości, oraz klauzulą tamt. Gminy, o ile materjały zakupiono z wolnej ręki, a nie w sklepie — stwierdzającą, że podana w rachunkach tych cena odpowiada stosunkom miejscowym. Pozatem każdy rachunek na kwotę ponad 20 zł. ma być należycie ostemplowany.

W liście zaś płac, względnie w pokwitowaniu, na wypłacone sprzątaczkom wynagrodzenie, należy podawać wynagrodzenie brutto, potrącenia na ubezpieczenie społeczne, w wysokości przypadającej na pracownika (t. j. 2/5 składki do Kasy Chorych, a 1/4 składki do Funduszu Bezrobocia), oraz wynagrodzenie netto.

Poza poświadczeniem odbioru odnośnej kwoty przez sprzątaczkę, ma lista płac, wzgl. kwit ten

29) Z dniem 1. marca 1933 r. podejmuje się wymianę przekazów zwykłych z Niemcami. Kurs przeliczenia ustala się na 214 (dwieścieczternaście) tj. 100 marek niemieckich (Reichsmark) — 214 złotych. Kwota przekazu do Niemiec nie może przekraczać 800 marek niemieckich. Opłaty za przekazy pocztowe do Niemiec pobierać według taryfy dla przekazów pocztowych zagranicznych, tabela I. Bliższe szczegóły ogłoszone będą w dzienniku urzęd.

Nr. PK. 222. z dnia 27. lutego 1933 r.

30) Wypłata uposażeń funkcjonarjuszów poczt., rent i emerytur w marcu br. ma nastąpić wyłącznie bilonem pod odpowiedzialnością kierowników urzędów i agencyj poczt.

Nr. PK. 10. z dnia 28 lutego 1933 r.

31) 28. lutego Garbiński Serafin, nauczyciel z gminy Lagisza, wieś Sarnów zgłosił zgubienie książeczki oszczędnościowej 394354-C, stan 80.— zł. Przy wypłatach należy zachować wszelką ostrożność.

Prezes Dyrekcji
(—) **Inż. J. Gostwicki**

WYDAWNICTWO DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE.
Drukarnia L. Gronusia i Ski w Krakowie.

posiadać klauzulę Naczelnika (Kierownika) Urzędu, wzgl. administratora realności, stwierdzającą należyte wykonanie w danym miesiącu powierzonych sprzątaczkom czynności.

Do listy składek ubezpieczeniowych należy dołączyć dowód wyrównania Kasie Chorych, wzgl. Funduszowi Bezrobocia całej składki, a nie tylko części, przypadającej na pracodawcę.

Zaznacza się, że wynagrodzenie sprzątaczek należy w ten sposób ustalić, by za przydzielone im czynności otrzymywały one każdego miesiąca wynagrodzenie w jednakowej wysokości, a pozostała reszta ryczałtu wystarczała na opłaty ubezpieczeniowe za nie, oraz na kupno przyborów i materjałów do sprzątania. O ile jednak zwyczaj miejscowy przewiduje płacenie za sprzątaczki całej składki ubezpieczeniowej, to również Naczelnik (Kierownik) Urzędu, wzgl. administrator budynku może się do tego zwyczaju dostosować.

Listy płac, wzgl. kwity sprzątaczek nie podlegają opłacie stemplowej.

III. Spis wydatków na utrzymanie czystości.

Każdy wydatek dokonany z ryczałtu na czystość, należy wciągnąć do „spisu wydatków na utrzymanie czystości" w porządku chronologicznym — wpisując doń datę, rodzaj wydatku, a nie nazwę firmy, wzgl. osoby, która dany kwit wystawiła, wydaną kwotę, oraz numer bieżący odnośnego rachunku, pokwitowania, listy płac, wzgl. listy składek ubezpieczeniowych.

Spis ten należy prowadzić latami budżetowemi, a nie kalendarzowemi, a więc za czas od 1. kwietnia danego roku do 31. marca następnego roku.

W spisie tym należy podawać nie tylko wydatki, lecz również wpływy, t. j, otrzymywany każdomiesięcznie zgóry ryczałt na czystość, względnie także pozostałość z poprzedniego miesiąca, o ile pozostałość ta dotyczy tego samego roku budżetowego.

Naczelnikom Urzędów od I. do III. klasy włącznie, oraz administratorom nieruchomości państwowych, zwraca się uwagę, że pozostałości z poprzedniego roku budżetowego nie wolno przenosić na następny rok budżetowy, lecz niewydatkowaną za dany okres kwotę należy wpłacić na konto tut. Dyrekcji w P. K. O. Nr. 402.003, podając na dowodzie wpłaty wyjaśnienie, czego wpłata ta dotyczy, we formie: „zwrot ryczałtu na czystość za rok budż." Powyższą wpłatę należy zanotować w spisie wydatków na utrzymanie czystości, jako ostatnią pozycję rozchodu, załączając do spisu, jako dowód „potwierdzenie dla wpłacającego".

Ponieważ ryczałtu na utrzymanie czystości nie wolno przekraczać, przeto w powyższym spisie nie należy uwidoczniać żadnego niedoboru (braku), a w każdym razie nie wolno braku tego przenosić „do spisu wydatków" następnego roku budżetowego. „Spis wydatków na utrzymywanie czystości" przedstawiać się zatem będzie następująco:

SPIS WYDATKÓW

na utrzymanie czystości w urzędzie pocztowym ....

za rok budżetowy .... Roczny ryczałt .... zł .... gr ......

Nr. bież	Data	TREŚĆ	Wpływ	Wydatek		UWAGI:
				poszczególny	miesięczny	
1	1/IV.	Ryczałt za kwiecień 1932 r.	50.—			
2	7/IV.	Szczotki i pasta		5.20		Dokum. Nr. 1.
3	9/IV-	Ścierki		—.80		„ Nr. 2.
4	25/IV.	Oliwa i sidol		2.—		„ Nr. 3.
5	30/IV.	Lista płac sprzątaczek za kwiecień 1932 roku		30.—		„ Nr. 4.
6	30/IV.	Lista Kasy Chorych za sprzątaczki za IV/1932		1.50		„ Nr. 5.
7	30/IV.	Lista Fund. Bezrob. za sprzątaczki za IV/1932.		—.45	39.95	„ Nr. 6.
		SALDO			10.05	
		Razem kwiecień	50.—		50.—	
		Saldo z kwietnia	10.05			
8		Ryczałt za maj 1932 i t. d.	50.—			

Sporządzony według powyższego wzoru formularz należy zastosować **już** do spisu wydatków na utrzymanie **czystości za 1932/33 rok.**

IV. Uwagi:

1) Otrzymanym ryczałtem na czystość należy gospodarować, jak najoszczędniej, wobec czego wypłacanie całego ryczałtu tego — po potrąceniu składek do instytucyj ubezpieczeniowych — do rąk sprzątaczki, która za kwotę tą daje robociznę i dostarcza swoich materjałów do sprzątania, uważa tut. Dyrekcja za niewskazane.

2) Nieprzewidziane w §§. 76. p. 2,78, 79 i 143. przepisów o zarządzie nieruchomościami (III. B. 3.) wydatki należy ze spisu wydatków na utrzymanie czystości w myśl okólnika Nr. 123. z 3. III. 1932. bezwarunkowo skreślić.

3) Wydatki na wywóz śmieci, śniegu, czyszczenie kominów, kanałów i dołów kloacznych, **pieców w lokalach urzędów poczt.** (a nie w mieszkaniach służbowych w myśl §. 119. przepisów III. B. 3.) w nieruchomościach **państwowych (Zarządu pocztowego)**, a w budynkach wynajętych w granicach ustalonych umową najmu, tudzież wydatki na kupno przyborów dla dozorcy, utrzymywanego przez **Zarząd pocztowy** — pokrywa Dyrekcja na podstawie, przedstawionych odrębnie rachunków.

4) Sposób wyliczania się z ryczałtu na czystość przy zmianie w osobie administratora budynku (Naczelnika, Kierownika Urzędu) podany jest w §. 84. wymienionych wyżej przepisów III. B. 3.

5) Kierownicy Urzędów poczt. IV. i V. klasy nie mają obowiązku wyliczania się z ryczałtu na czystość, a więc i zwracania pozostałości z danego roku budżetowego, jednak powinni prowadzić „spis wydatków na utrzymanie czystości".

Nr. OB. 150. z dnia 20. lutego 1933 r.

Okólniki telegraficzne.

18) Książeczkę oszczędnościową P. K. O. Nr. 281.503., na nazwisko Broder Aron, skradziono dn. 10. II. w urzędzie poczt. w Będzinie.

Nr. PK. 34. z dnia 13. lutego 1933 r.

19) Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do Łotwy i Kanady należy od dnia 17. lutego 1933 r. stosować następujący kurs przeliczenia:

Łotwa	168 tj. — 100 łatów	=	168 zł.
Kanada	7.45 tj. — 1 dolar	=	7.45 zł.

Nr. PK. 222. z dnia 16 lutego 1933 r.

20) Właściciel książeczki oszczędnościowej Nr. 84899 c. Szubinow usiłował wpłacić do urz. poczt. Łuck 1. dnia 8. II. sumę 61.— zł., której jednak nie wpłacił. Wpis do książeczki dokonany, jednak **brak odcisku datownika, oraz podpisu.**

PK. 34. z dnia 16. lutego 1933 r.

21) Poleca się zachować wszelkie ostrożności przy wypłatach z książeczki wkładkowej Nr. 490. 786-C., wystawionej na nazwisko Piotra Rewińskiego (Rowińskiego). Obecnie stan oszczędności wyżej wspomnianej książeczki wynosi zł. 1.—.

PK. 31. z dnia 17. lutego 1933 r.

22) W dniu 8. II. br. urząd poczt. Jabłoń wydał książeczkę Nr. 193.360-C na nazwisko Lucjana Józefowicza, zamieszkałego rzekomo w Grodzisku, pow. Stołpce. Miejscowość Grodzisko, powiat Stołpce nieznana, przy wypłatach zachować ostrożność.

PK. 34. z dnia 20. lutego 1933 r.

23) Bogdan Olszewski, rzekomo emer. oficer podał fałszywy adres Warszawa, Chmielna 57 — 11. II. 1933 i złożył 1.— zł. w Warszawie 2, na książeczkę oszczędnościową Nr. 480.526-C, następnie sfałszował stan oszczędności na 1.080 zł. i podjął 20. II. br. w Krakowie 1: 100 zł., 21. II. w Krakowie 2: 100 zł. Legitymuje się legitymacją P. K. U. Łuck, względnie 24 p. p. Wypłaty zastrzega się.

PK. 34. z dnia 22. lutego 1933 r.

24) Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do poniżej podanych krajów należy od dnia 23. lutego 1933 r. stosować następujący kurs przeliczenia:

Szwajcarja	174 tj. 100 fr. szw.	— 174 zł.
Francja	36 tj. 100 fr.	— 36 zł.
Szwecja	163 tj. 100 kor.	— 163 zł.

PK. 222. z dnia 22. lutego 1933 r.

25) Przy wypłatach z książeczki oszczędnościowej Nr. 415.489-C Starego Feliks, podróżujący, zam. Pińsk, Piłsudskiego 86, wydanej w agencji poczt. Chomsk, 16. II.. 1933. na 4.— zł. zachować ostrożność.

PK.. 31. z dnia 22. lutego 1933 r.

26) W agencji pocztowej Woronienka, powiat Nadwórna numer pola 91—62, zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną zapomocą telefonu z włączeniem do przewodu telefonicznego Woronienka — Delatyn. Godziny urzędowe „L".

AO. 1371. z dnia 23. lutego 1933 r.

27) Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do poniżej podanych krajów należy od dnia 25. lutego 1933 r. stosować następujący kurs przeliczenia:

Belgja	126 tj. 100 belg.	— 126 zł.
Gdańsk	175 tj. 100 guld.	— 175 zł.
Holandja	362 tj. 100 flor.	— 362 zł.

28) W dniu 31. I. 1933 r. Urząd pocztowy Chyrów wydał książeczkę wkładkową Nr. 352.936-C na nazwisko Salpeter Izak Majer, zamieszkały Tłumacz, ul. Kołoniecka. Pierwsza wkładka wynosiła 12.— zł. Obecny stan rachunku 2.— zł. Legitymował się dowodem osobistym Nr. Ser. A. Nr. 29.973. wystawionym przez Magistrat w Tłumaczu w dniu 24. VI. 1932 r. za Nr. 475/32. Przy wypłacie zaleca się ostrożność.

Nr. PK. 34 z dnia 27. lutego 1933 r.